

ως από ούρησιν αιμας, διαλυμή έπελθείν ποικίλκι έχθρες τήν νύκτα κ' ίσως εκτός
 τολίας εκάνων, θέσειδύναί τινά των θεών αλόγων, κ' γενεάει αλογοφύρμα, κ' φυ-
 γέν εκ τής τής κων κ' αφανισθήναι. αν δε κ' φόβος υποπτεύηται παρα τόν έχθρον
 αρμόζεις σέει σέειδαν έξω των πεζών γύρωθεν τής φωσάτε ποιήσαι. ε δε κ' φόβος
 τής από τόν έχθρον εκείν ενδέλε χρονια τ' φουσατον ες τόν αυτον σπον. ε
 πρετα κοτια τόν λαόν ες τ' ενέμα τήν σέειδαν. οφείλοσι δε παραγγεαδύναί α
 χιλίαρχοι τινά αφος δύνη ο ήλιος, μη αφωσεί τινά εξερχεαται τ' σύνοπον εκ τής
 φωσάτε. τ' γρά ύδωρ κ' τ' ελάν κ' τόν χροτον κ' τήν λαση χροιας, αρμόζεις δι
 ολης της ήπερα φέρειν ες τ' απληκτον. πλην ίνα φυλαέτουνται μετ' ασφαλας
 κ' μετα βυγλών. οι δια τήν θαύτα χροιας έξω, τή φωσάτε αποσελόμενοι. πα
 σατον δε κ' τής στρατηγούς κ' τής αρχοσι ίνα όλην την νύκτα συν δυο ποιήσ
 τ' κέρισπον, περιγυρεύοντες όλον τ' φωσάτον έξωθεν τόν πεζόν. περιπατε
 τωσαν δε ο ες εμπρωθεν κ' αμα οπαθεν μετ' τής φωσάτε αυτων. εσωσαν δε
 κεχωρισμένοι, όσον από δυο ή τριών σαπηδόνων, όταν δε γενήται κ' φήμη
 ολι καέσκοπα ες ήλδον ες τ' φωσάτον. αρμόζεις αν μεν ες τήν νύκτα λυδη ή
 φημη, γινεαται παραγγελίαν τή μη εξελθει άνδραπον εκ τής φωσάτε. κ' αμα
 αρχετα γινεαται ή ήμερα, προσάξον πασι τής στρατηγούς, κ' τής αρχοσι κ' τής
 στρατ' ίνα εισελθωσι ες τή απληκτε αυτων κ' καθήσωσι, κ' εκ τής έχουσι εν
 φεδύναί οι καέσκοπα. μητε απληκτε έχοντες μητε ες βάνδαν οντες μητε ες
 κούβερνία. κ' τής ως περιωσι οντες, κρατηθήσονται, παρα τή λαο, ολι καέσκο-
 ποι ες ήλδον ως ήρτα ες τ' φωσάτον. διαλάλησον ομοίως τή εισελθει τόν λαόν όλον
 ες τή απληκτε αυτων. κ' τής γενόμενε, ευρεδύναί έχουσι οι καέσκοπα. οφεί-
 λεις δε διατέξεαται τής στρατηγούς κ' τής αρχοσι κ' τής λαση λαο ίνα ες τή απλη-
 κτε αυτων κ' ες τόν εσπερινόν κ' ες τόν ορδρον. αφ ες πληρωδη κ' ο εσπερινός κ'
 ο ορδρος ποιήσιν οι ιερη εκτενα, ύπερ τής στρατ' κ' κρατε ο λαο όλος τ' κε υψον
 μέχρι των εκατον. μετ' προσοχής κ' φόβος δ'υ. εδ' εσι δυναθί, κ' μετ' δακρυων. κ'
 μη καέ τήλατω τις ής τήν ωραν τής προσευχής, περιωπήναι ες τήν αυτην τόν
 όλον. αν ετι ευρεδη ποιάν, ήτε καβακαριος εστιν, ετε πεζο, ε μεν εσι καβακαριος
 αποκατέλιτω κ' σαδίτω προ ανάλθαι ες τή τπον οπα ευρεδη, κ' αποδώσει τήν
 εύχην μετ' φόβος τής δ'υ. εδ' ε κ' πεζο, αποδώσει τή όρμια, οστις δε ευρεδη όταν
 γινετα ή εύχη οτι περιωπήτετα ες τή πράγμα. κ' ες ποιήσει όλα παρεργα κ'
 εαδ κ' αποδώσει μετ' φόβος δ'υ τήν εύχην αυτε, οή τ' μετ' δαρμς ες τ' φωσά-
 τον δραμβευδύτω. κ' εκ τής αξιωματ' αυτε εκπίσει, ες υπό δεεσερον βαδρον
 καέχθητω. όταν δε πλησιαζωσι οι έχθροι, αρμόζεις γενεάει βελην τ' πς κ' ποτε γε-
 νισετα ο πόλεμος, κ' τής βελης γινόμενης, οφείλεις συναξαι πάντας τής στρατηγούς
 κ' αρχοντες, κ' όλον των ύπ' αυθις λαόν, κ' παραινέσαι κ' διατέξεαται αυτες, τή
 καθαριαδύναί από παδών κ' νησεύσαι, όταν δε κατεπήγα ο πόλεμος, ε εσι δυνα-
 τήν κρατησάτωσαν τρεις ήμερας τήν ηεροφαγίαν κ' τωγέτωσαν προ τήν εσπερανμή
 αν τής ήμερας κ' αυτε κ' ο λαο, κ' εκβαλέτωσαν κ' από τόν ψυχών αυτων εκασος τής
 προ ήλης φιλωνικίας ή μνησικακίας κ' έχουσι ερίνην. ομοίως δε κ' άλλα τινά
 αν έχουσι πλημεθήματα ίνα μετανοήσωσι κ' ες αυτε. κ' ίνα ποιήσωσι υπόσχεσις
 προ τόν δ'υ, τή μη επιστρέψαι πάλι προ αυτα κ' ποιάν παλιν εκάνα τή κακα. αν
 αν έχουσι μετάνοιαν κ' πολιτίαν καθαραν, κ' τήτων ετως γινόμενων αρμόζεις προ μιας
 ήμερας τής πόλεμος λυσεγύσαι τής ιερης κ' κεινωθήσαι όλον τ' στρατευμα. κ' ετι
 μετ' δαγγης προ τή θεού άνδραως πολεμήσαι τής έχθροις.